

[Undervisningsministeren]

mange mure som muligt, så der kan blive lettere overgang mellem de forskellige undervisningsområder. Men det drejer sig jo her om en så kæmpemæssig personalemængde, i størrelsesordenen over 70.000, at man ikke skal tro, at disse tilgrænsende områder overhovedet kan ændre hovedsituationen, som er, at der bliver en halv snes eller en hel snes tusinde arbejdsløse lærere. De vejer så tungt i forhold til disse frynseområder, at det næsten intet batter.

Man kunne pege på – det undrer mig egentlig, at forslagsstillerne ikke gør det, men nu vil jeg altså forbedre forslagsstillerne bemærkninger; det kan jeg se at hr. Holger K. Nielsen er tilfreds med – man kunne pege på, at arbejdsløshedsprocenten i virkeligheden er ret lav for folkeskolelærere. Den er kun et par stykker, så vi har i virkeligheden en lavere arbejdsløshedsprocent her, end vi har andre steder. Men igen bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på, at hvis man studerer arbejdsløshedsprocenten blandt de nyuddannede, vil man se, at den er lige så høj som på de allerværst ramte områder, og det er trods alt de nyuddannede, vi især skal tænke på. Når procenten er så lav, er det, fordi problemet er af ny dato. Procenten bliver jo langt højere og kommer hurtigt op over 10, hvis vi ikke gør noget. Jeg havde nær sagt: den kommer op over 10, hvad enten vi vedtager begrænsningerne eller ej. Så stor en tidsforskydning er der nemlig fra det tidspunkt, hvor man gør noget, til det tidspunkt, hvor det får en virkning.

Forslagsstillerne anfører, at de vil have 95 hold i 1983-84. Jeg må gøre opmærksom på, at det er der overhovedet ikke elever til, det er der overhovedet ikke ansøgere til. Hvad vil man gøre med alle de tomme hold, som bliver resultatet af en sådan politik? Der er nogle ansøgestørrelser, jeg kan i hovedet. De stammer fra det sydvestlige Jylland. På Tønder seminarium var der 33 primære ansøgere sidste år. Hvad vil forslagsstillerne gøre? I Ribe var der 29 primære ansøgere sidste år, og i det nærliggende Esbjerg var der 37 primære ansøgere. Forslagsstillerne vil åbenbart opretholde 3 hold ved alle de nævnte seminarier. Sådan må jeg forstå forslaget. Så er der, så vidt jeg kan se, 10 primære ansøgere pr. hold. Jeg kender jo fremløbeprocenten på de danske seminarier, så

jeg vil gætte på, at der til stede i lokalerne i gennemsnit vil være 5.

Det er altså ikke den måde, vi fører undervisningspolitik på.

Dorte Bennedsen (S):

Hvis man ville være en smule drillende, kunne man godt give sig til at filosofere over, hvorfor SF egentlig har fremsat beslutningsforslag nr. B 8. Mon årsagen skulle være, at man er bange for, at der ikke var nogen, der lyttede til ordførertalen fra SF ved behandlingen af lovforslag nr. L 29?

Men nu ligger altså beslutningsforslag nr. B 8 på folketingets bord og har dermed krav på en behandling, også selv om det ikke indeholder noget nyt i forhold til, hvad partiet sagde ved første behandling af lovforslag nr. L 29.

Jeg kan i store træk henholde mig til, hvad jeg på socialdemokratiets vegne sagde ved den lejlighed. Vi ved med sikkerhed, at vi i 1990 vil have 125.000 færre børn i folkeskolen, end vi har i år, og der er en endog meget stor sandsynlighed for, at tallet i midten af 1990'erne er faldet med yderligere 60.000 børn. Denne – i øvrigt i sig selv meget beklagelige – udvikling må sætte sig spor i lærerforbruget.

Hvad angår Magisterforeningens prognose, som forslagsstillerne henviser til, må jeg give ministeren ret. Det er ønsketænkning, når man siger, at der kan ske arbejdstidsnedsættelse, og at der kan ske dette og hint. Der er ingen af os, der kan ved, om det sker, men jeg kan gøre opmærksom på, hvad jeg også sagde ved førstebehandlingen af lovforslag nr. L 29, at skulle disse forudsætninger indtræffe, er læreruddannelsen måske netop den uddannelse, hvor vi hurtigst kan skrue op for blusset igen, hvis vi får behov for flere lærere, end vi havde regnet med.

Ud over de spørgsmål, vi drøftede i forbindelse med lovforslag nr. L 29, nævner SF i bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 8, at det må anses for sandsynligt, at der bliver behov for seminarieuddannede lærere på andre undervisningsområder såsom voksenpædagogiske områder, jfr. fagbevægelsens krav om betalt frihed til uddannelse. Vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, at betalt frihed til uddannelse er den næste store uddannelsespolitiske reform. Men jeg vil godt